

4-а неділя після Святого Духа
Мат. (8, 5-13)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас !

Дорогі брати і сестри !

"Бо так полюбив світ, що і Сина Свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне".

І прояв цієї великої любові ми сьогодні слухали в Святій Євангелії, як сотник-поганин, твердо вірив у Божественну всемогутність Ісуса Христа і сказав: *"Господи! Я не достойний, щоб Ти увійшов під мою покрівлю, скажи тільки слово, то й одужає слуга мій"* і це дуже здивувало Ісуса і Він сказав: *"Йди, і як ти увірував, нехай й буде тобі"*.

Сьогодні ми бачимо різні виявлення віри в Христа, і всі ми дістанемо відповідну оцінку. Ісус Христос сказав: *"Не хваліться тим, що ви діти Араама, Бог може каменем створити дітей Авраама"*.

Сотник поганин – у духовному розумінні – був тим каменем, з якого Бог створив сина Авраама. Цей поганин став сином великого патріарха за свою віру. В зв'язку з цією подією Господь сказав: *"Кажу ж вам, що багато придуть зі сходу і заходу і возляжать з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небесному, а сини Царства вигнані будуть у непроглядну пітьму: там буде плач і скергіт зубів"*.

Господь сказав, що сини Царства вигнані будуть у непроглядну пітьму через те, що вони втратили віру – втратили віру у правдиве навчання Господа нашого Ісуса Христа і втратили ту тисячолітню віру, яку плекали і берегли наші діди та прадіди.

Наші предки вірили і передали нам вчення нашого Спасителя, що: *"Немає більшої за ту любов, як коли хто покладе душу свою за друзів своїх"*. і Сам Ісус Христос перевищив цей найвищий ступінь любові, бо Христос вмер не за друзів, а за ворогів, бо кожен гріх - ворогування проти Бога. Господь показав нам у Своєму подвигу незбагненні для розуму й серця людського вершини любові.

А хто ж нам ближні та друзі, як не наші співвітчизники – ми ж не можемо перетворитись на греків чи турків. Ми повинні всі разом йти з українським народом по шляху відродження нашої Святої Церкви і нашої Української Держави, а не вибирати собі вигідний чужий чи навіть ворожий шляхах поневолення.

На жаль багато наших співвітчизників вибрали собі вигідний і широкий шлях, тимчасово застелений рожевими гіллями «канонічності», яке висохне і перетвориться на колючий шлях поневолення.

Але Господь Бог їм Суддя. Вони готові і самому Христу докоряти за те, що Він допускає до Себе цих нових пришельців, які перешкоджають їм господарювати, бо ці нові пришельці несуть з собою тисячолітню віру правди – а так звані сини царства нарікають перед всім світом - як ви посміли відродити свою Рідну Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату? Як ви посміли об'єднати свідому верству українського народу? Як ви посміли шанувати тисячолітні традиції ваших предків? Як ви посміли об'єднатись під Предстоятелем Київського Патріархату Святійшим Патріархом Київським і всієї Руси-України Філаретом? Як ви посміли залишитись вірними заповітам своїх предків?

Христос Спаситель прийняв велику віру нашого народу, Він послав нам своє божественне слово на нашій рідній зрозумілій мові і закликає нас до будівництва нашої Рідної Церкви. І ось сціляється, оживає, визволяється наш народ, що так недавно як мертво каміння лежав на своїй землі, як в пустині, і з цього многотрадального народу Господь Бог творить дітей Авраама.

Дорогі брати і сестри!

Ми, сини й дочки Помісної Української Православної Церкви Христової, а через неї - діти Небесного Отця, купаємось в цьому морі божественної любові. І в нашому земному житті ми бачимо, як любов Божя з'єднується з правдою Божою. Над нами не тільки поширюється покров любові Божої, але й твориться суд правди Божої. Самі випробування й скорботи Господь посилає з любові Своєї до нас. Любов і правда Божя виявляється не тільки до окремих людей, але і в історії народів.

Господь закликає і нас сіяти навколо себе любов, мир і братолюбність і принісши Себе в жертву в ім'я любові, залишив нам Свою заповідь любові: *"Заповідь нову даю вам, щоб ви любили один одного"* (Іоан. 13,34).

Ми, українці, - брати по крові и вірі, проживаючи в різних країнах, повинні в душі християнської любові виявляти поміж себе якнайбільше терпіння та взаєморозуміння, щоб подолати незгоди й досягнути єдності в Церкві Христовій.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма нами.

Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас!